

ДО ВЪРХОВЕН
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ЧРЕЗ
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Ж А Л Б А

94-00-205 / 04.03.2014.

от АСЯ ПЛАМЕНОВА СЪБЕВА
гр.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Обжалвам в срок решение на ВСС, обективизирано в протокол № 9/27.02.2013г. в частта досежно т.3.1 до 3.5 включително и т.3.14, с което на основание чл.193 ал.2 ЗСВ се прекратява гласуването, поради попълване на местата за длъжността „съдия“ в САС, ТК, както и в частта, с която на основание чл.160 ЗСВ спечелилите конкурса колеги се повишават в длъжност „съдия“ в САС, ТК, на основание чл.146 т.2-5 АПК. Атакуваното решение е незаконосъобразно по следните съображения:

С Решение по протокол № 36/19.09.2013г. и на основание чл.189 ал.1 и чл.178 ал.3 вр.чл.188 ал.1 и чл.190 от ЗСВ Висшия съдебен съвет обяви конкурс за повишаване в длъжност и преместване чрез събеседване на свободни длъжности за „съдия“ в апелативни съдилища. В приетите с Решение по Протокол № 9/07.03.2013г. ВСС правила за провеждане на конкурсите висшият съдебен орган прие, че назначената от него конкурсна комисия провежда конкурса чрез събеседване с всеки кандидат по практически въпроси, свързани с прилагането на законите, касаещи дейността в органа на съдебната власт за която кандидатства, като се обсъждат представените със заявлението актове по чл.32, ал.3, т.т. 2 и 3, постановени от кандидата през последните три години от дейността му. Целта на събеседването е да се установи подготовката на кандидата за длъжността, за която кандидатства.

При провеждане на конкурса за апелативни съдилища бяха нарушени в различна степен визираните по-горе правила от сформираниите комисии, както следва:

I. На първо място самият конкурс не съставлява събеседване, а класическа форма на изпит, лишен от гаранции за обективност и равнопоставеност. Фрапиращо нееднаква е степента на сложност на въпросите, задавани на различните кандидати. Проблемът не би бил съществен, ако имаше предварително обявен конспект с темите за събеседване, ако въпросите бяха избрани на случаен принцип /чрез теглене на същите от кандидата лично/ или ако изпитът беше анонимен. Остава впечатлението, че въпросите се подбират съобразно личността на кандидата, който би могъл предварително да е уведомен за темата.

В тази връзка с т.76, обективизирана в протокол от заседание на ВСС, проведено на 20.02.2014г. е взето решение и се препоръчва на конкурсните комисии да спазват

следните указания, с оглед проведените до момента събеседвания по обявените конкурси за повишаване в длъжност и за преместване на съдия, прокурор и следовател в органите на съдебната власт и след като очевидно ВСС е констатирал, че конкурсните комисии до момента са имали различен подход при провеждане на събеседването по чл.192 от ЗСВ, във връзка с чл.39, ал.3 от Правилата за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи /Правилата/:

1. Представените със заявлението актове по чл. 32, ал. 3, т.т. 2 и 3 от Правилата следва да се обсъждат по време на събеседването със съответния кандидат.

2. Да имат еднакъв подход и критерии при поставяне на въпросите, с цел установяване подготвеността на кандидата за длъжността, за която кандидатства.

3. Да формулират и задават еднакви по тежест въпроси към всеки кандидат.

Наличието на подобно решение на ВСС категорично сочи на извода, че при вече проведените конкурси, включително процесния, горните критерии не са били спазвани от различните комисии в една или друга степен, което от своя страна нарушава принципа на предвидимост и последователност.

II. В приетите от ВСС правила събеседването по представените актове е предвидено като основна част от провеждания изпит. Комисията по търговско право не се съобрази с изискването за обсъждане на представените актове, като не ми бе поставен нито един въпрос, свързан дори тематично с тях. Последните от своя страна бяха свързани с Производството по несъстоятелност, Кодекса на застраховане и Закона за търговските марки и географските означения, но вместо това ми бяха поставени въпроси в областта на дружественото право, а именно - изпълнение върху дружествен дял по реда на чл.517 ГПК и към кой момент настъпва прекратяване на членственото правоотношение на съдружника, който въпрос е лишен от практическа стойност при положение, че се прекратява цялото дружество ако възискателят не се удовлетвори с изтичане на предвидения 3-месечен срок и съответно по чл.125 и сл. ТЗ - прекратяване на членствено правоотношение поради смърт на съдружника и стойността на дружествения дял, делба и управление на съсобствен дял от наследниците на починалия т.е. не ми бе поставен нито един въпрос, свързан с избраните произволно актове, нито с изрично посочените от мен.

Доколкото изискването на закона е за провеждането на събеседването по практически въпроси, свързани с прилагането на законите, това означава, че към кандидатите не следва да бъдат задавани чисто теоретични въпроси, нито такива, които нямат практическа насоченост. Освен това, въпреки че в посочената законова разпоредба не съществува изискване практическите въпроси да са свързани с прилагането на законите /несъмнено се има предвид прилагането и на други нормативни актове/ от определена област на правото, то подобно изискване безспорно се извежда като се вземе предвид каква е целта на провеждания конкурс, елемент от който е събеседването с кандидатите, а именно - на вакантните длъжности да бъдат назначени кандидатите, които имат най-добрите професионални качества в тази област на правото, с която е свързана работата на длъжността, за която се провежда конкурса. За конкретния случай това означава, че въпросите, които конкурсната комисия е следвало да задава на кандидатите, следва да са от областта на търговското материално и процесуално право. Подобни указания за провеждането на събеседването са дадени в Правилата - чл. 39, ал. 1, 3 и 4.

Въпросите бяха поставени само от един съдия от конкурсната комисия, а не от всички /както бе проведен изпитът по гражданско право/, което също води до липса на обективност, доколкото всички ние се познаваме предварително и субективно възприемаме работата на колегите си по различен начин. Неясен е и принципът, по който се избира кой от комисията ще задава въпросите на съответния

кандидат. /още повече няма изрично уредена процедура, по която да се поиска отвод на член от комисията/.

III. Безспорно поставената от комисията оценка не подлежи на съдебен контрол, тъй като не представлява административна дейност. Провеждането на събеседването и оценяването на кандидатите представляват част от производството по провеждане на конкурса за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи. В закона не е предвидена изрична възможност при преценката за законосъобразност на решенията на ВСС, взети в резултат на проведеното конкурсно производство, да бъде извършвана и проверка на правилността на оценката от събеседването с кандидатите.. /в този смисъл решение № 538/15.01.2014г. по адм.д. № 10648/2013г., VI ОТД. на ВАС/. Въпреки това следва да се отбележи, че оценките не са мотивирани, което прави формирането им субективно. Твърди се, че е имало общо пет различни оценки на всеки един от изпитващите, които се сумират, след което се събират с останалите четири, без да е ясно какви точно се тези пет оценявани показатели. Така за мен е неясна методологията на сбиране и как точно се формират стотните на оценката, които се оказват съществени. При разписаните към този момент условия за повишаване в длъжност на практика оценката за най-същностната част от дейността ни като магистрати – тази, която отговоря директно на въпроса как един прокурор, съдия или следовател, изпълнява конкретните си задължения, е практически игнорирана за сметка на оценката от краткото 10- минутно събеседване, в което дори без оглед степента на сложност на въпросите, определената комисия преценява дали съответният кандидат има капацитета да изпълнява длъжността, за която кандидатства. Способността да се възпроизведат наизустени текстове от закона и задължителна съдебна практика на ВКС по чл.290 ГПК не са критерий за качествата на един съдия, а същевременно извън преценката остава най-същественото - как се прилагат знанията. В този смисъл качеството на постановените актове би следвало да е определящият признак в конкурсите за повишаване в длъжност, защото именно това е нашата работа.

IV. Изпитът бе проведен в рамките на три последователни дни, като поставените въпроси се оказаха едни и същи и през трите т.е. изпитваните през първия ден са поставените в най-неблагоприятни условия спрямо последните. Не случайно в рамките на третия ден са поставени най-високите оценки и са избрани трима от спечелилите конкурса общо петима колеги, доколкото последните вече са разполагали с информацията за задаваните въпроси в предходните дни.

От друга страна не е спазен редът на подаване на документи при разпределение на кандидатите в отделните дати, като същите бяха произволно разместени по неясни критерии. Смяя да твърдя, че разместването на реда, по който се явяват кандидатите, също не е случайно и е направено самоволно от комисииите, без да са ясни критериите на групиране в отделните дни, но очевидно дава привилегии на явяващите се в последния ден.

Безспорно конкурсът е задължителен за кариерното израстване, но условията за провеждането му следва да са достатъчно обективни, точни и ясни, за да не оставят и капка съмнение за противното. С аргумент от още по-силното основание тези изисквания следва стриктно да бъдат спазвани, доколкото конкурсът се провежда в рамките на съдебната система. Прилагането на единни критерии ще отговаря и на целта на закона, а еднаквото третиране на сходните случаи ще бъде и справедливото решение в случая, тъй като ще доведе като краен резултат до възможността най-подготвените и компетентни съдии да продължат своето кариерно развитие, без да се допуска възможността за прескачане по инстанциите, независимо от придобития стаж, ранг и най-вече практически и житейски опит. Така конкурсът формално легализира горепосочените нарушения - с позволени средства се постига краен резултат, лишен от елементарна колегиална етика. Последното бе немислимо в рамките на системата в близкото минало...

Изложеното обуславя извода, че събеседването с кандидатите не е проведено по реда и начина, разписани в правилата, които са задължителни за прилагане от ВСС. Приложимите в дейността на Висшия съдебен съвет принципи за служебното начало по чл. 9 от АПК и за последователност и предвидимост по чл. 13 от АПК задължават ВСС да проведе и приключи обявените конкурсни процедури за повишаване в длъжност и за преместване в органите на съдебната власт по реда и при условията на раздел IIa от глава девета на ЗСВ и при действието на горецитираните правила, приети и огласени от административния орган във връзка с прилагането на ЗСВ и неговите цели. Процесното събеседване не е проведено по установените правила и при еднакви за всички участници в конкурса условия. Предложението по чл. 193, ал. 2 от ЗСВ на КПА до Висшия съдебен съвет за повишаване и преместване на най-предно класираните кандидати следва да е мотивирано – т.е. законодателят имплицитно е включил като предпоставка за упражняване на правомощието по чл. 193, ал. 2 от ЗСВ предхождаща проверка от КПА на спазване на изискванията по редовността и законосъобразността на провеждане на конкурсната процедура. Констатираното от Комисията по предложенията и атестирането неспазване на принципа за последователност и предвидимост е отрицателна материалноправна предпоставка за приемане на законосъобразно решение от ВСС по чл.193, ал.3 и ал.5 от ЗСВ. Допуснатите съществени нарушения на уредената процедура от конкурсната комисия по търговско право при провеждането на събеседването с кандидатите изключват правомощието на съвета да проведе гласуване за назначаването на конкурсните длъжности на класираните в резултат на нея кандидати на първите места. **Налице е сложен смесен фактически състав, поради което липсата на който и да е елемент от него, опорочава крайното решение.**

На свой ред правомощието на Висшия съдебен съвет по чл. 30, ал. 1, т. 4 от ЗСВ да организира и провежда конкурсите за съдийските, прокурорските и следователските длъжности включва в обхвата си и задължението на всеки етап (фаза) от конкурсната процедура да извършва преценка за нейното законосъобразно протичане, и при установяване на противното да я прекрати, респ. да я санира чрез повтаряне при спазване на изискванията за законосъобразност на извършеното порочно процедурно действие. Ако процедурата е неоправимо опорочена (както е в случая), то би противоречало на целта на закона приложимата нормативна уредба да се тълкува в смисъл, че Комисията по предложенията и атестирането, независимо от констатираните нарушения, няма право да изложи отрицателно становище, а е длъжна във всички случаи да предложи предно класираните се кандидати за гласуване от ВСС, или пък, че Висшият съдебен съвет няма право да я прекрати или осигури поправяне на пропуските в процедурата, а е длъжен непременно да проведе гласуване за класираните от конкурсната комисия в резултат на незаконосъобразно проведеното събеседване кандидати. Евентуалното гласуване в тази хипотеза по реда на класирането би опорочило изцяло волеизявлението на компетентния орган до степен на **абсолютна недействителност**, поради нарушаване на целите и основанията, предвидени от разпоредбите на раздел IIa, глава девета от ЗСВ, за повишаване в длъжност и за преместване на съдия, прокурор и следовател в органите на съдебната власт чрез провеждане на конкурси по установени и еднакви за всички участници правила съобразно принципа за последователност и предвидимост. Констатираното по-горе нарушение на едно от основните материалноправни изисквания за законосъобразност води до нищожността на решението на ВСС, защото допуснатите от конкурсната комисия грешки са особено съществени. /в този смисъл решение № 219/09.01.2014г. постановено по адм.д.№ 13 759/2013г. по описа на ВАС, VI отд./

Ето защо Ви моля да ни призовете на съд и след доказване на твърдяното от мен, да постановите решение, с което да отмените решение на ВСС, обективизирано в протокол № 9/27.02.2013г. в частта досежно т.3.1 до 3.5 и т.3.14, с които на основание чл.193 ал.2 ЗСВ се прекратява гласуването, поради попълване на местата за

длъжността „съдия“ в САС, ТК, както и в частта, с която на основание чл.160 ЗСВ ВСС се повишават колеги в длъжност „съдия“ в САС, ТК, на основание чл.146 т.2-5 АПК и да върнете делото за произнасяне от ВСС със задължителни указания.

Прилагам:

1. извлечение от пълен стенографски протокол № 9/27.02.2014г. в частта по т.3 от същия досежно мотивирано предложение за повишаване в длъжност и назначаване на класираните кандидати за заемане на длъжността - съдия в САС, ТО.

2. препис за насрещната страна

3. квитанция за платена д.т. по сметка на ВАС - *К-СЪДЪЛЖИТЕЛНИ*

ОСОБЕНО ИСКАНЕ: Моля да задължите ответника ВСС да представи пълен стенографски протокол № 9/27.02.2014г. от заседанието, както и цялата преписка, ведно с приложените съдебни актове, по които е следвало да се проведе събеседването.

05.03.2014г.

С УВАЖЕНИЕ :